

x_1	x_2	T	
1	1	-1	
1	-1	1	
-1	1	1	
-1	-1	1	

$y = w_1 x_1 + w_2 x_2 + b$ (1)

defn 4 values:

$\alpha = 0.1$

$b = 0.1 \leftarrow b$

$w_1 = 0.2 \leftarrow x_1$

$w_2 = 0.3 \leftarrow x_2$

step 1: line 1 $\rightarrow (1, 1) \rightarrow 0$

$$y = 0.1 + 0.2 \times 1 + 0.3 \times 1 = 0.6$$

$$b_{\text{new}} = b_{\text{old}} + \alpha(1 - y) = 0.1 + 0.1(-1 - 0.6) = 0.1 - 0.16 = -0.06$$

$$w_{i_{\text{new}}} = w_{i_{\text{old}}} + \alpha(dy)x_i \rightarrow w_1 = 0.2 + 0.1(-1 - 0.6) = 0.2 - 0.16 = 0.04$$

$$w_2 = 0.3 + 0.1(-1 - 0.6) = 0.3 - 0.16 = 0.14$$

step 2: line 2 $\rightarrow (1, 0) \rightarrow 1$

$$y = -0.06 + 0.04 + 0.14(-1) = -0.16$$

$$b = -0.06 + 0.1(1 + 0.16) = -0.06 + 0.116 = 0.056$$

$$w_1 = 0.04 + 0.116 = 0.156$$

$$w_2 = 0.14 + 0.116(-1) = -0.076$$

step 3: line 3 $\rightarrow (0, 1) \rightarrow 1$

$$y = 0.056 + 0.156(-1) + (-0.076)(1) = -0.176$$

$$b = 0.056 + 0.1(1 + 0.176) = 0.1736$$

$$w_1 = 0.156 + 0.1176(-1) = -0.0616$$

$$w_2 = -0.076 + 0.1176 = 0.0416$$

Step 4: line 4 $\rightarrow (-1, -1) \rightarrow 1$

$$y = 0.1736 + 0.0616 - 0.0416 = 0.1936$$

$$b = 0.1736 + 0.1(1 - 0.1936) = 0.25424$$

$$w_1 = -0.0616 - 0.08064 = -0.14224$$

$$w_2 = 0.0416 - 0.08064 = -0.03904$$

(Q2)

(الف)

تفاوت اصلی بین توابع فعالسازی خطی و غیرخطی در توانایی آنها برای مقابله با پیچیدگی و غیرخطی بودن در داده ها نهفته است.

عملکرد فعال سازی خطی:

- یک تابع فعال سازی خطی به شکل $f(x) = x$ است. یعنی خروجی متناسب با ورودی است.
- زمانی استفاده می شود که داده ها خطی هستند یا زمانی که می خواهیم یک مقدار پیوسته را پیش بینی کنیم.
- یک شبکه عصبی بدون تابع فعال سازی اساساً فقط یک مدل رگرسیون خطی است.
- با این حال، اگر یک تابع خطی را برای معرفی غیر خطی متمایز کنیم، نتیجه به ورودی x بستگی نخواهد داشت و تابع ثابت می شود.
- بنابراین، توابع فعال سازی خطی معمولاً فقط در لایه خروجی استفاده می شوند.

عملکرد فعال سازی غیرخطی:

- توابع فعال سازی غیرخطی به شبکه های عصبی اجازه می دهد تا از خطا یاد بگیرند و وزن ها و بایاس های نورون ها را در حین Backpropagation آپدیت کنند.
- آنها شبکه های عصبی را قادر می سازند تا پدیده های پیچیده و غیر خطی را مدل کنند.

- توابع فعال سازی غیرخطی مانند $\tanh$, sigmoid و ReLU می توانند داده هایی را مدیریت کنند که به طور خطی قابل تفکیک نیستند.

- به عنوان مثال، تابع سیگموئید بین ۰ و ۱ متغیر است و به ویژه برای مدل هایی که باید احتمال را به عنوان خروجی پیش بینی کنیم مفید است.

- توابع فعال سازی غیرخطی به مدل اجازه می دهد تا نقشه های پیچیده بین ورودی ها و خروجی های شبکه ایجاد کند.

به طور خلاصه، توابع فعال سازی غیرخطی برای شبکه های عصبی برای مدل سازی داده های پیچیده ضروری هستند، در حالی که توابع فعال سازی خطی به داده های ساده تر و قابل جداسازی خطی محدود می شوند.

(ب)

- بایاس رندم و وزن ها صفر:

اینکار باعث این میشود که چون وزن ها در ابتدا مقدار صفر داشتند، آموزش مدل به نسبت رندم بودن وزن ها کندتر صورت پذیرد. جدای از این مورد چون وزن ها در ابتدا مقدار یکسانی دارند، میزان تغییر آنها به یک اندازه و یک جهت انجام میگیرد که باعث میشود مدل ویژگی های مختلف را به خوبی یاد نگیرد.

- بایاس صفر و وزن ها رندم:

ممکنه تمام بایاس ها به یک سمت جهت گیری کنند در نتیجه مدل بایاس شود و مقدار خطایش بیشتر شود. به طور مثال مرز به درستی شیفیت پیدا نمیکند و ممکنه باعث underfitting شود.

(ج)

از نظر توانایی تعمیم، MLP ها به طور کلی قدرتمندتر از شبکه های عصبی تک لایه مانند Perceptron و Adaline در نظر گرفته می شوند زیرا می توانند مرزهای تصمیم گیری پیچیده تری را یاد بگیرند. همچنین به دلیل غیرخطی و چندلایه ای بودن میتواند ویژگی های بیشتری را یاد بگیرد.

اگر توانایی تعمیم این مدل ها را مقایسه کنیم، Perceptron ضعیف ترین در بین آنهاست زیرا ساختار ساده تری دارد و فقط می تواند مرزهای تصمیم گیری خطی را یاد بگیرد. جدای از این مورد، perceptron نمیتواند بهترین خط برای جداسازی را پیدا کند و فقط یک خط پیدا میکند که ممکن است بهترین نباشد.

(د)

مزیت:

استفاده از این فرمول این است که می تواند سریعتر از روش های دیگر همگرا شود، به خصوص در هنگام برخورد با مشکلات پیچیده.

معایب:

- برای محاسبه ماتریس Hessian به حافظه و قدرت محاسباتی زیادی نیاز دارد که می تواند در هنگام برخورد با مجموعه داده های بزرگ مشکل ساز باشد.
- می تواند به نویز در داده ها حساس باشد که می تواند منجر به overfit شود.

(Q3)

dataset=circle

: Activation function=tanh

نمودار غیر خطی tanh به شبکه اجازه می دهد تا مرزهای دایره را که خطی نیستند، یاد بگیرد. در واقع این غیرخطی بودن به آن اجازه میدهد دایره را رسم کند.

: Activation function=sigmoid

نمودار غیر خطی sigmoid به شبکه اجازه می دهد تا مرزهای دایره را که خطی نیستند، یاد بگیرد. در واقع این غیرخطی بودن به آن اجازه میدهد دایره را رسم کند. در مقایسه با tanh، چون شیب کمتری (۰,۲۵ شیب tanh) نسبت به tanh دارد و چون تغییر وزن ها به دلیل شکل sigmoid یا همه مثبت میشوند یا همه منفی، به این دو دلیل همگرایی در sigmoid کندتر اتفاق می افتد.

: Activation function=ReLU

همانطور که در شکل مشخص است، دایره توسط خط هایی محصور شده اند. دلیل وجود خط برخلاف تو تابع قبلی، خطی بودن ReLU است که باعث میشود به صورت یک ۶ ضلعی Classification انجام شود. جدای از این مورد، به دلیل شیب بیشتری که ReLU دارد باعث میشود همگرایی زودتر اتفاق بیفتد.

: Activation function=linear

نمیتواند جداسازی را انجام دهد زیرا دیتاست به صورت دایره‌ای است و یک تابع خطی نمیتواند آنها را از هم با یک خط جدا کند. تفاوتش با ReLU این است که ReLU یک تکه خطی نیست.

Dataset=exclusive or

: Activation function=tanh

نمودار غیر خطی tanh به شبکه اجازه می‌دهد تا مرزهای ناحیه‌ها را که خطی نیستند، یاد بگیرد. در واقع این غیرخطی بودن به آن اجازه میدهد منحنی‌ها را رسم کند. چون دیتاست نسبت به circle در یک ناحیه متمرکز نیست، همگرایی دیرتر اتفاق می‌افتد و در epoch بالاتری به همگرایی میرسد.

: Activation function=sigmoid

نمودار غیر خطی sigmoid به شبکه اجازه می‌دهد تا مرزهای منحنی‌ها را که خطی نیستند، یاد بگیرد. در واقع این غیرخطی بودن به آن اجازه میدهد منحنی‌ها را رسم کند. در مقایسه با tanh، چون شیب کمتری (۰,۲۵) شیب tanh نسبت به tanh دارد و چون تغییر وزن‌ها به دلیل شکل sigmoid یا همه مثبت میشوند یا همه منفی، به این دو دلیل همگرایی در sigmoid کندتر اتفاق می‌افتد. چون دیتاست نسبت به circle در یک ناحیه متمرکز نیست، همگرایی دیرتر اتفاق می‌افتد و در epoch بالاتری به همگرایی میرسد.

: Activation function=ReLU

همانطور که در شکل مشخص است، منحنی توسط خط‌هایی محصور شده‌اند. دلیل وجود خط برخلاف تو تابع قبلی، خطی بودن ReLU است که باعث میشود با ۴ ضلع Classification انجام شود. جدای از این مورد، به دلیل شیب بیشتری که ReLU دارد باعث میشود همگرایی زودتر اتفاق بیفتد.

چون نسبت به circle تعداد ضلع‌های کمتری را برای classification نیاز دارد، سریع‌تر همگرا میشود.

: Activation function=linear

چون دو ناحیه با یک خط نمیتوان از هم جدایشان کرد، عمل classification را نمیتوان انجام داد.

Dataset= gaussian

: Activation function=tanh

چون دیتاست با یک خط میتواند classification را انجام دهد، به راحتی میتواند عمل جداسازی را انجام دهد.

: Activation function=sigmoid

چون دیتاست با یک خط میتواند classification را انجام دهد، به راحتی میتواند عمل جداسازی را انجام دهد. در مقایسه با tanh، چون شیب کمتری (۰,۲۵ شیب tanh) نسبت به tanh دارد و چون تغییر وزن‌ها به دلیل شکل sigmoid یا همه مثبت میشوند یا همه منفی، به این دو دلیل همگرایی در sigmoid کندتر اتفاق میفتد. چون دیتاست نسبت به circle در یک ناحیه متمرکز است، همگرایی زودتر اتفاق میفتد و در epoch کمتری به همگرایی میرسد.

: Activation function=ReLU

چون دیتاست با یک خط میتواند classification را انجام دهد، به راحتی میتواند عمل جداسازی را انجام دهد. جدای از این مورد، به دلیل شیب بیشتری که ReLU دارد باعث میشود همگرایی زودتر اتفاق بیفتد. چون نسبت به circle تعداد ضلع‌های کمتری را برای classification نیاز دارد، سریع‌تر همگرا میشود.

: Activation function=linear

چون دو ناحیه را با یک خط میتوان از هم جدایشان کرد، عمل classification را میتوان انجام داد.

Dataset=spiral

: Activation function=tanh

چون دیتاست خیلی پیچیده است و یک hidden layer و تعداد نوروں محدودی داریم، نمیتوان عمل classification را به خوبی انجام داد. تنها کاری که میتوان برای آن انجام داد overfitting است که هم تعداد hidden layerها و هم تعداد نوروںها را باید افزایش داد.

: Activation function=sigmoid

چون دیتاست خیلی پیچیده است و یک hidden layer و تعداد نوروں محدودی داریم، نمیتوان عمل classification را به خوبی انجام داد. تنها کاری که میتوان برای آن انجام داد overfitting است که هم تعداد hidden layerها و هم تعداد نوروںها را باید افزایش داد.

: Activation function=ReLU

چون دیتاست خیلی پیچیده است و یک hidden layer و تعداد نورون محدودی داریم، نمیتوان عمل classification را به خوبی انجام داد. تنها کاری که میتوان برای آن انجام داد overfitting است که هم تعداد hidden layer ها و هم تعداد نورون ها را باید افزایش داد.

: Activation function=linear

چون دیتاست خیلی پیچیده است و یک hidden layer و تعداد نورون محدودی داریم، نمیتوان عمل classification را به خوبی انجام داد. برای این مورد چون باید یک خط به هیچ وجه نمیتوان عمل classification را انجام داد، به هیچ صورتی نمیتوان از این تابع فعالساز نتیجه مطلوب گرفت.

(Q4

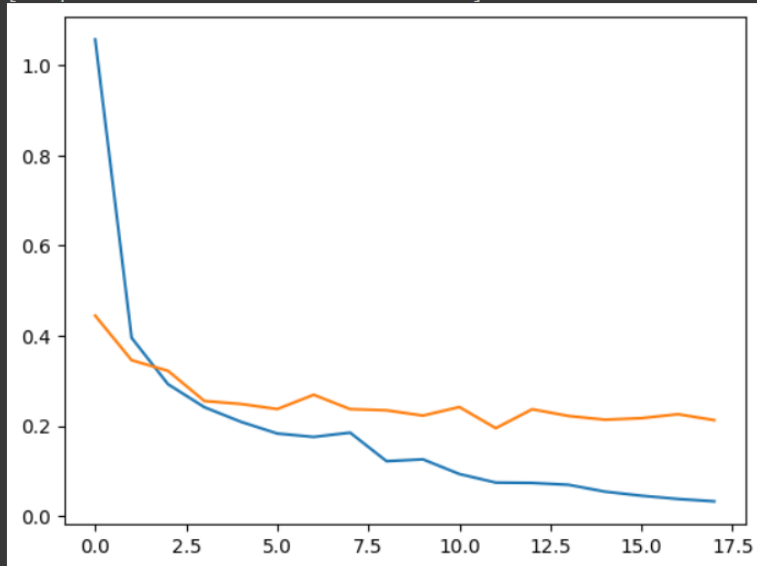
تحلیل های روی نمودار:

- مدل به دقت بالایی در هر دو مجموعه داده train و validation دست یافته که به ترتیب در دوره آخرین دوره به ۹۹,۶٪ و ۹۴٪ رسید. یعنی مدل توانسته است الگوهای موجود در داده ها را یاد بگیرد و به خوبی به داده های جدید تعمیم دهد.

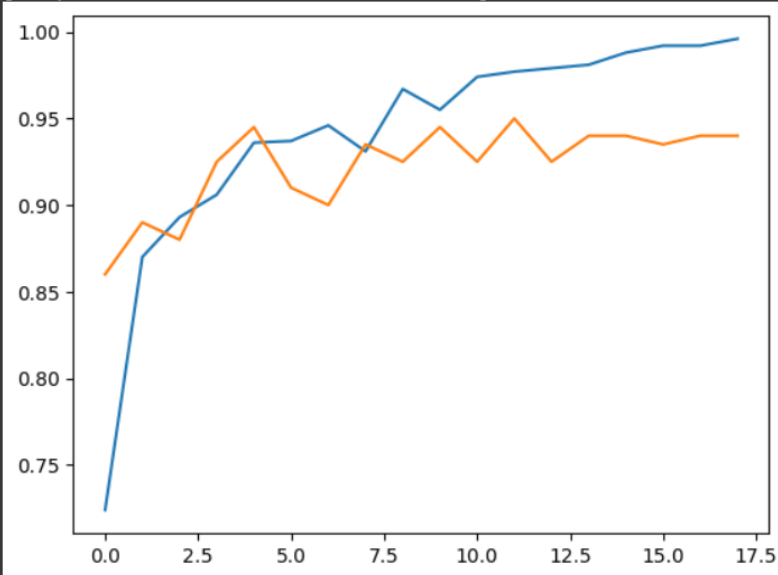
- این مدل همچنین در هر دو مجموعه داده train و validation به loss کم دست یافت و به ترتیب در دوره گذشته به ۰,۰۳۲۶ و ۰,۲۱۲۹ رسید. این بدان معناست که پیش بینی های مدل به label های واقعی نزدیک بود.

- فاصله loss training data از loss validation data زیاد نیست، پس مدل overfit نشده. همچنین هر دو loss کاهش است، پس مدل به خوبی یاد گرفته است.

```
✓ [25] # plot Loss  
1s plt.plot(MLP_model.history["loss"])  
plt.plot(MLP_model.history["val_loss"])  
[<matplotlib.lines.Line2D at 0x7db256e7d8a0>]
```



```
✓ [26] # plot accuracy  
0s plt.plot(MLP_model.history["accuracy"])  
plt.plot(MLP_model.history["val_accuracy"])  
[<matplotlib.lines.Line2D at 0x7db266885660>]
```

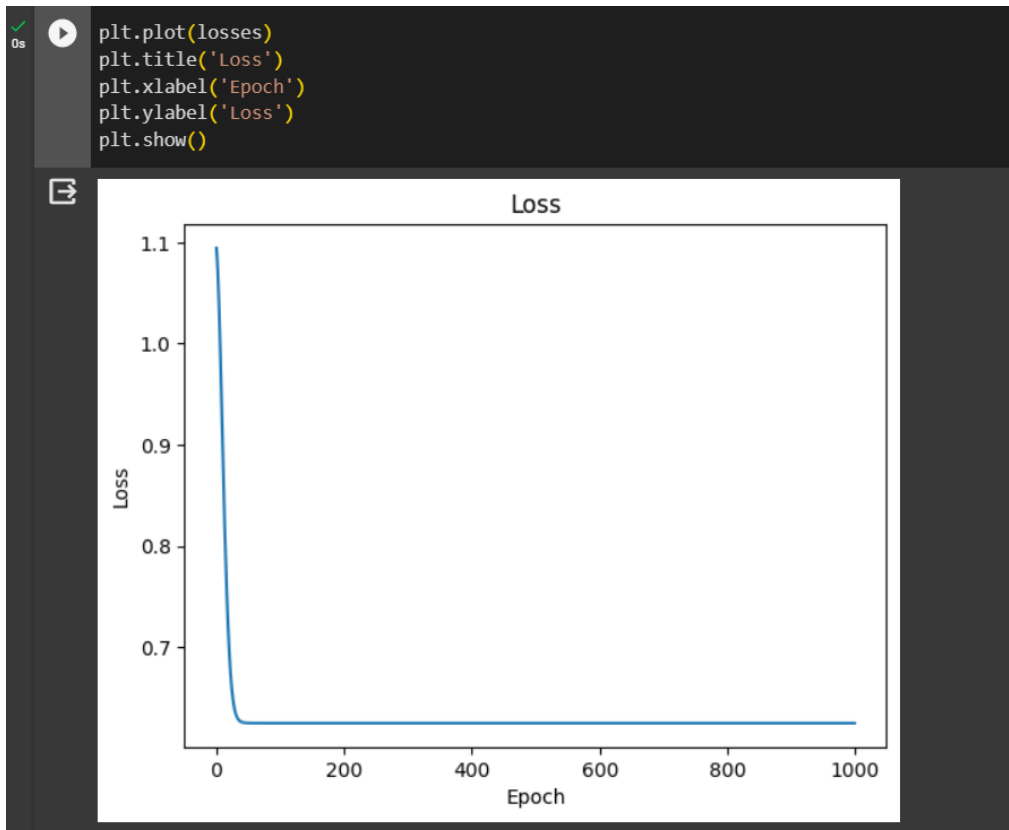

(Q5

```
mlp = MLP([weights_of_hiddenLayer, weights_of_outputLayer], [bias_of_hiddenLayer, bias_of_outputLayer])
losses = mlp.train(x_train, y_train, epochs=1000, learning_rate=0.06)
```

Epoch 0 loss: 1.09
Epoch 100 loss: 0.63
Epoch 200 loss: 0.63
Epoch 300 loss: 0.63
Epoch 400 loss: 0.63
Epoch 500 loss: 0.63
Epoch 600 loss: 0.63
Epoch 700 loss: 0.62
Epoch 800 loss: 0.62
Epoch 900 loss: 0.62

(Q6)

دلیل انتخاب دو hidden layer و تعداد نورون‌های هر لایه براساس تجربه و میزان دقت و loss بوده است. ولی به طور کلی، مدل با نورون بیشتر توانایی یادگیری توابع پیچیده‌تری را دارد، ولی باید حواسمان به overfit شدن تابع هم باشد.

برای جلوگیری از overfit، باید مدل را تا حد امکان ساده انتخاب کنیم که 1 hidden layer را برای همین انتخاب کردم. برای تعداد نورون هم با ۶۴ زیاد خوب عمل نکرد و با ۲۵۶ هم نزدیک به overfit شدن بود. پس ۱۲۸ نورون را انتخاب کردم.

```
MLP_model = model_mnist.fit(x_train, y_train, batch_size=64, epochs=20, validation_split=0.2)

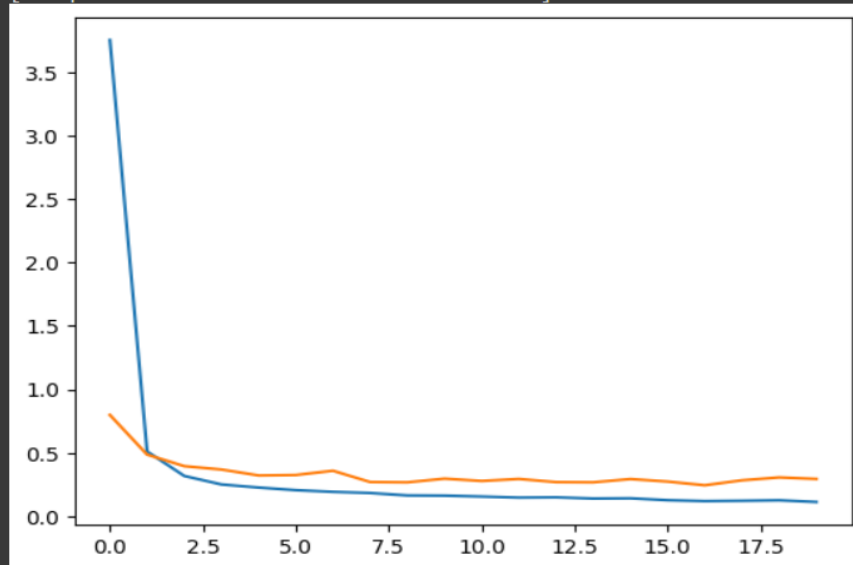
Epoch 1/20
750/750 [=====] - 5s 6ms/step - loss: 3.7516 - accuracy: 0.8571 - val_loss: 0.7996 - val_accuracy: 0.8787
Epoch 2/20
750/750 [=====] - 3s 4ms/step - loss: 0.5124 - accuracy: 0.8985 - val_loss: 0.4874 - val_accuracy: 0.9064
Epoch 3/20
750/750 [=====] - 4s 5ms/step - loss: 0.3193 - accuracy: 0.9255 - val_loss: 0.3964 - val_accuracy: 0.9241
Epoch 4/20
750/750 [=====] - 5s 6ms/step - loss: 0.2523 - accuracy: 0.9375 - val_loss: 0.3698 - val_accuracy: 0.9212
Epoch 5/20
750/750 [=====] - 3s 5ms/step - loss: 0.2280 - accuracy: 0.9422 - val_loss: 0.3233 - val_accuracy: 0.9306
Epoch 6/20
750/750 [=====] - 4s 5ms/step - loss: 0.2074 - accuracy: 0.9460 - val_loss: 0.3268 - val_accuracy: 0.9338
Epoch 7/20
750/750 [=====] - 4s 6ms/step - loss: 0.1940 - accuracy: 0.9505 - val_loss: 0.3602 - val_accuracy: 0.9337
Epoch 8/20
750/750 [=====] - 4s 5ms/step - loss: 0.1849 - accuracy: 0.9522 - val_loss: 0.2713 - val_accuracy: 0.9449
Epoch 9/20
750/750 [=====] - 3s 4ms/step - loss: 0.1658 - accuracy: 0.9580 - val_loss: 0.2689 - val_accuracy: 0.9492
Epoch 10/20
750/750 [=====] - 4s 5ms/step - loss: 0.1641 - accuracy: 0.9590 - val_loss: 0.2980 - val_accuracy: 0.9433
Epoch 11/20
750/750 [=====] - 4s 5ms/step - loss: 0.1571 - accuracy: 0.9594 - val_loss: 0.2797 - val_accuracy: 0.9441
Epoch 12/20
750/750 [=====] - 4s 5ms/step - loss: 0.1490 - accuracy: 0.9620 - val_loss: 0.2957 - val_accuracy: 0.9449
Epoch 13/20
750/750 [=====] - 4s 5ms/step - loss: 0.1510 - accuracy: 0.9640 - val_loss: 0.2706 - val_accuracy: 0.9524
Epoch 14/20
750/750 [=====] - 4s 6ms/step - loss: 0.1416 - accuracy: 0.9656 - val_loss: 0.2691 - val_accuracy: 0.9473
Epoch 15/20
750/750 [=====] - 4s 5ms/step - loss: 0.1434 - accuracy: 0.9642 - val_loss: 0.2949 - val_accuracy: 0.9446
Epoch 16/20
750/750 [=====] - 4s 5ms/step - loss: 0.1283 - accuracy: 0.9676 - val_loss: 0.2750 - val_accuracy: 0.9513
Epoch 17/20
750/750 [=====] - 4s 6ms/step - loss: 0.1212 - accuracy: 0.9705 - val_loss: 0.2458 - val_accuracy: 0.9518
Epoch 18/20
750/750 [=====] - 4s 5ms/step - loss: 0.1238 - accuracy: 0.9694 - val_loss: 0.2850 - val_accuracy: 0.9513
Epoch 19/20
750/750 [=====] - 3s 4ms/step - loss: 0.1275 - accuracy: 0.9701 - val_loss: 0.3077 - val_accuracy: 0.9498
Epoch 20/20
750/750 [=====] - 4s 5ms/step - loss: 0.1144 - accuracy: 0.9727 - val_loss: 0.2958 - val_accuracy: 0.9525
```

Plot Loss

0s

```
plt.plot(MLP_model.history["loss"])  
plt.plot(MLP_model.history["val_loss"])
```

[<matplotlib.lines.Line2D at 0x7f1dd8278af0>]

Plot Accuracy

0s

```
plt.plot(MLP_model.history["accuracy"])  
plt.plot(MLP_model.history["val_accuracy"])
```

[<matplotlib.lines.Line2D at 0x7f1de32413f0>]

